

Overformyndnerierne, men det vilde blive en eller anden Functionair, der er ansat ved Amtsraadet, eller som dette antog dertil, i hvis Hænder man vilde lægge den hele Organisation, idet det blev aldeles preciairt, hvilket Tilshyn Amtsraadene vilde føre med ham. Jeg troer, at det, hvergang man nærmere betragter en saadan Ordning, vil vise sig, at den vil frembyde stor Betænkelse. De Fordele, som det ærede Medlem meente, der vilde vindes derved, troer jeg, som sagt, kunde opnaaes ad anden Vej, navnlig er det ganske indlysende, at man, efter det Forslag, jeg før tillod mig at sige, at jeg var tilbøielig til at tilraade, vilde kunne opnaae at give det locale Hensyn et aldeles fyldestgjørende Spillerum med Hensyn til Udlaanene, forsaavidt man finder, at dette Hensyn bør have et saadant større Spillerum, ligesom man ganske vist ogsaa ved enhver anden Ordning væsentlig kunde opnaae de andre Goder, navnlig den større Garanti, som det ærede Medlem omtalte. Jeg forstod iøvrigt ikke rigtig, hvori han meente, at den skulde bestaae; han sagde, at Amterne vare solvente; men hvis han derved meente, at mulige Tab skulde repareres paa Amterne, da kunde dette jo ogsaa opnaaes paa anden Maade, idet man kunde lade Statskassen være den, der intetstod derfor, hvis det fandtes hensigtsmæssigt, hvad jeg dog ikke nu skal indlade mig paa. — Jeg kan til Slutning ikke tilbageholde den Bemærkning, at det rigtignok forekommer mig, at det vilde have været meget hensigtsmæssigere, om den høitærede Justitsminister, der, som det fremgik af hans Foredrag, principielt er af en ganske anden Anskuelse end den i Lovudkastet nedlagte, ikke havde bestemt sig til at fremlægge det i den Skikkelse, hvori han har modtaget det fra sin Forgænger. Det forekommer mig vel, at Sligt kunde finde sin Undskyldning eller sit Forsvar med Hensyn til saadanne store Lovarbejder, hvor man er ganske enig om, at Noget i den Retning bør skee, og som kræve en saadan overordentlig Tidsanvendelse og dyb Gjennemgaaen, at det ikke kunde blive Leilighed for Justitsministeren til at underkaste dem en saadan; men ved et Lovarbejde af den Natur som dette, der dog ikke er saa overordentlig vanskeligt at overse, og hvortil det unægtelig forelaa et

væsentligt Materiale i de tidligere afgivne Betænkninger og de Forhandlinger, der have fundet Sted, forekommer det mig dog, at det vilde have været endel rimeligere, om den høitærede Justitsminister havde ladet sin egen Anskuelse træde frem i Lovudkastet. Det er virkelig noget vanskeligt at forhandle med en Regjering om et Lovforslag, som den har fremlagt, men som den dog ikke selv hender, idet den tvertimod helber til ganske andre Anskuelser. Jeg siger dette saameget mere, som den Anskuelse, jeg tidligere har foresøgt, er langt mere samstemmende med den, som den høitærede Justitsminister erklærede var hans mundtlige Anskuelse, end med den, han har fremlagt som sin trykte Anskuelse. Heller ikke kan jeg Andet end finde det lidt besynderligt, at den høitærede Justitsminister, naar han er sikker paa, at de forskjellige Forslag med Hensyn til Enkeltheberne, som han berørte, ere virkelige Forbedringer — Noget, hvori jeg troer, at han har Ret — ikke har ladet dem fremtræde i Lovforslaget; thi det er ingenlunde Tilfældet, som den høitærede Justitsminister forudsatte, at den Bog, hvori saadanne Anskuelser ere fremsatte, er udkommen, siden Sagen selv har foreligget Thinget. Den forelaa tvertimod allerede for Udvalget i Folkestingets forrige Samling, ligesom ogsaa den høitærede Minister, hvis han havde gjort sig bekendt med den Betænkning, der blev affattet ifjor, vilde have seet, at en af de saa Ting, hvorom Udvalget var enig, netop var at lade Forandringer indflyde i Loven i disse Punkter, og at der var stillet Forslag i saa Henseende. Der forelaa altsaa forsaavidt tilstrækkeligt Materiale til at gjøre ogsaa disse Forandringer. Dog som sagt, saaledes som Sagen staaer, troer jeg ikke, det vilde være heldigt, om man nu kom ind paa en dybtgaaende Discussion om Principerne for Bestyrelsen af Umyndiges Midler; men jeg skal tilraade, at man snarest mulig lader Sagen gaae over til 2den Behandling, og derpaa lader den blive Gjenstand for Drøftelse i et Udvalg.

Udler: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede sidste Taler, skal jeg fatte mig meget kort; men der er dog et Par enkelte Punkter, jeg maa berøre. Det er gaaet mig